

Република Србија
УПРАВНИ СУД
26 У 10433/14
26.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским сарадником Аном Ковачевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., чији је пуномоћник Матић Ј. Милорад, адвокат из Београда, Ресавска 26а, ради поништаја решења Градског већа града Београда, број 351-178/14-ГВ од 20.06.2014. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 26.02.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Секретаријата за послове легализације објеката Градске управе града Београда, XXXI-10 број 351.21-14424/2014 од 28.04.2014. године, којим је одбијен, као неоснован, захтев тужиоца за накнадно издавање грађевинске и употребне дозволе за изведене радове на изградњи објекта површине 445,70м², спратности П+0 на катастарској парцели ... КО ..., у улици ... бр. ..., у

Тужбом поднетом Управном суду тужилац је оспорио законитост решења туженог органа, наводећи да је исто донето уз битну повреду правила поступка, те на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Тужилац истиче да је, поступајући по налогу првостепеног органа, доставио допуну иницијално поднетог захтева у овој ствари, тако што је доставио само геодетски снимак и доказ о праву коришћења, а не и пројекат изведеног стања објекта, будући да му исти није ни тражен од стране првостепеног органа. Тужилац сматра да првостепени орган није овлашћен да сам процењује да ли подносилац захтева има обавезу да поднесе све оно што је прописано одредбом члана 12. Закона о легализацији, те је очекивао да ће га првостепени орган позвати да достави и пројекат изведеног објекта, па из тих разлога није доставио све доказе које се односе на право својине на објекту. Поступајући на наведени начин, првостепени орган, по мишљењу тужиоца, није поступио по правилима поступка, па је то разлог због кога је првостепено решење морало бити поништено. Тужилац сматра и да је првостепени орган повредио правила поступка тиме што није извршио оцену приложених доказа, и то сваког

посебно и свих доказа заједно, пропуштајући притом да закаже усмену расправу и на исту позове тужиоца. С тим у вези, тужилац сматра да документација коју је тужилац приложио првостепеном органу представља доказ о решеним имовинско правним односима, у смислу одредбе члана 21. став 3. Закона о легализацији објеката. У погледу чињеничног стања, тужилац наводи да, како је првостепени орган погрешно утврдио чињенично стање, а тужени није утврдио другачије чињенично стање, постојала је обавеза туженог органа да првостепено решење поништи и предмет врати на поновно одлучивање. Погрешна примена материјалног права се, по мишљењу тужиоца, састоји у пропуштању првостепеног органа да застане са поступком и да подносиоцу захтева остави рок у коме ће закључити уговор о куповини или узимању у закуп дела грађевинског земљишта које је у јавној својини, а на коме се налази објекат за који је поднет захтев за легализацију, па да поступак настави после протека тога рока, с тим да ако подносилац захтева у остављеном року не достави наведени доказ, тек тада евентуално одбије поднети захтев. С тим у вези, тужилац се позива на одредбе члана 96. Закона о планирању и изградњи, којима је регулисан начин на који се врши отуђење и давање у закуп грађевинског земљишта у јавној својини, сматрајући да се наведена законска одредба мора применити и приликом легализације објеката. Са изнетих разлога, предложено је да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета произлази да је поступак у овој ствари покренут захтевом који је тужилац поднео првостепеном органу дана 28.1.2014. године, заведеним под XXXI-10 број 351.21-14424/2014, а који се односи на накнадно издавање грађевинске и употребне дозволе за изведене радове на изградњи предметних објеката који се налазе у ул. ... у ..., на кат. парц. ... КО Поступајући по наведеном захтеву, првостепени орган је дана 6.3.2014. године тужиоцу наложио допуну истог, и то достављањем доказа о решеним имовинско-правним односима на катастарским парцелама на којима се налази предметни објекат, као и геодетског снимка објекта. Поступајући по наведеном налогу првостепеног органа, тужилац је дана 9.4.2014. године, доставио првостепеном органу документацију ближе наведену у образложењу ожалбеног и оспореног решења. Ценећи приложене доказе, првостепени и тужени орган налазе да исти не представљају доказ о решеним имовинско-правним односима, у смислу одредбе члана 21. став 3. Закона о легализацији објеката. Такође, из података катастра непокретности за катастарску парцелу ... КО ..., који су по службеној дужности прибављени у поступку пред првостепеним органом, утврђено је да су као корисници предметне парцеле уписани Б.Б., В.В., Држава СФРЈ и Општина Савски венац.

Одредбом члана 12. Закона о легализацији објеката ("Службени гласник РС", бр. 95/2013), прописано је да се легализација објекта у смислу овог закона врши по захтеву који садржи геодетски снимак, пројекат изведеног објекта у три примерка, доказ о праву коришћења, својине, односно закупа на грађевинском земљишту, односно доказ о праву својине на објекту, доказ о уређивању односа у погледу плаћања накнаде за уређивање грађевинског земљишта и доказ о уплати административне таксе.

Одредбом члана 21. став 3. Закона о легализацији објеката, прописано је да се као доказ о решеним имовинско-правним односима на земљишту, сматра за објекат изграђен на земљишту у својини другог лица правоснажна судска пресуда којом је утврђено право

својине на земљишту, коју власник прибави у складу са прописима о својинским односима, за објекат изграђен на грађевинском земљишту - уговор о преносу права коришћења, односно куповини земљишта који је закључен до 13. маја 2003. године и оверен од стране надлежног суда између тадашњег корисника и подносиоца захтева, уговор о куповини објекта или објекта у изградњи оверен од стране надлежног суда, између власника односно корисника и подносиоца захтева, уговор о суинвестирању изградње објекта оверен од стране надлежног суда, између власника односно корисника и подносиоца захтева, правоснажно решење о наслеђивању, правоснажно решење о статусној промени привредног друштва из кога се на неспоран начин може утврдити правни континуитет подносиоца захтева.

Одредбама члана 24. Закона о легализацији објеката, прописано је да када надлежни орган утврди да је уз захтев поднета сва прописана документација и докази, приступа одлучивању о могућности легализације, у складу са овим законом (став 1), с тим да ако ће надлежни орган решењем одбити захтев, ако утврди да не постоји могућност легализације (став 2).

Полазећи од цитираних законских одредаба, те како је несумњиво утврђено да подносилац захтева није власник, односно да није уписан као ималац права коришћења на кат. парцели ... КО ..., на којој је изграђен бесправни објекат, као и да су на наведеној кат. парцели као корисници уписани Б.Б., В.В., држава СФРЈ и Општина Савски венац, те да тужилац нема имовинско – правни основ за легализацију предметног објекта, Управни суд је оценио да је правилна оцена туженог органа да је правилно првостепени орган, одбио предметни захтев тужиоца, на основу члана 24. став 2. Закона о легализацији објеката. Стога је, по оцени овог суда, тужени орган правилно одлучио када је одбио жалбу тужиоца у овој ствари, дајући за своју одлуку разлоге које као јасне и довољне прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужбе, који су истакнути и у жалби, којима се указује да је тужилац доставио доказе да има имовинско – правни основ за легализацију предметног објекта, али је нашао да су исти правилно оцењени од стране туженог органа као неосновани, налазећи да је правилна оцена туженог органа да Уговор о давању на привремено коришћење грађевинског земљишта из фонда опште народне имовине ради привредне обраде грађевинског земљишта кат. парцеле ... КОБ ..., дозвола за употребу монтажне бараке Одељења за комунално – стамбене послове Скупштине општине Савски венац 06 број 4720/1 од 31.8.1963. године, решење 03 бр. 2872-1 о дозволи употребе новоподигнуте колске ваге за мерење огрева, судско поравнање П 2104/76-80-82 о накнади штете за порушене грађевинске објекте, као и остала приложена документација, не представљају доказ о решеним имовинско–правним односима на земљишту на коме се налазе предметни објекти, у смислу цитиране одредбе члана 21. став 3. Закона о легализацији објеката. С тим у вези, Управни суд налази да су првостепени и тужени орган, приликом оцене приложене документације, дали детаљне и образложене разлоге, које у потпуности прихвата и овај суд, те се по оцени овог суда, неосновано наводима тужбе указује на то да од стране првостепеног органа није извршена оцена приложених доказа, и то сваког посебно и свих доказа заједно. Управни суд је оценио да се неосновано наводима тужбе указује на то да првостепени орган није овлашћен да процењује да ли подносилац захтева има обавезу да поднесе све оно што је прописано одредбом члана 12. Закона о легализацији. Ово стога што је одредбом члана 22. Закона о легализацији објеката, прописано да надлежни орган, по извршеној провери испуњености услова из чл. 3. и 5. овог закона, утврђује да ли је уз захтев поднета прописана документација, односно сви докази прописани овим законом, и о томе обавештава подносиоца захтева (став 1.), с тим да ако уз захтев нису поднети сви докази прописани овим законом, надлежни орган је дужан да у року од 30 дана обавести подносиоца захтева и затражи да се документација допуни у року који не може бити дужи од годину дана од дана

ступања на снагу овог закона (став 2). С тим у вези, Суд је оценио да се неосновано наводима тужбе указује на то да првостепени орган није затражио од тужиоца да достави законом прописану документацију. Ово стога што из списка предмета и образложења оспореног решења несумњиво произлази да је, првостепени орган, поступајући по предметном захтеву тужиоца, дана 6.3.2014. године, у складу са цитираном одредбом члана 22. став 2. наведеног закона, тужиоцу наложио допуну истог, и то достављањем доказа о решеним имовинско-правним односима на катастарским парцелама на којима се налази предметни објекат, као и геодетског снимка објекта.

Такође, по оцени овог суда, без значаја за другачију одлуку у овој ствари су наводи тужбе којима се указује на пропуст првостепеног органа да застане са поступком и да подносиоцу захтева остави рок у коме ће закључити уговор о куповини или узимању у закуп дела грађевинског земљишта које је у јавној својини, а на коме се налази објекат за који је поднет захтев за легализацију, будући да оваква обавеза није прописана одредбама Закона о легализацији објеката, који се у поступку по предметном захтеву тужиоца примењује као *lex specialis* у односу на Закон о планирању и изградњи, на чији примену се тужилац неосновано позива. Ово стога што је одредбом члана 1. Закона о легализацији објеката, прописано да се овим законом уређују услови, поступак и начин легализације објеката, односно делова објекта изграђених без грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу, услови за издавање употребне дозволе, као и друга питања од значаја за легализацију објеката. Суд је ценио све наводе изнете у тужби, па је нашао да су они без значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду утврђено чињенично стање, на које је правилно примењено материјално право.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је решавао без одржавања усмене расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.02.2015. године, 26 У 10433/14

Записничар
Ана Ковачевић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ